

som gaar ud paa at forandre en Bønningsforbedring til et personligt Tillæg, hvad jeg ikke antager kan give nogen Bønsfælighed. Det er Forslaget Nr. 164 vedrørende den ældste Assistent paa Fyringenieurens Kontor. Begrundelsen ligger i Hensyn til Bønningslovene, som man saa lidt som mulig ønsker at præjudicere ved faste Bønningstillæg. Med Hensyn til Bygningen af nye Fyr, har Udvalget stillet sig paa det Standpunkt at bevilge saa meget som nogenlunde muligt, idet man kun har negtet 2 Fyr. Spørgsmaal om en Assistentbolig ved Hirtsholm Fyr er jo en Bagatel, som ikke hører under de større Foranstaltninger, og derfor ikke kommer ind under denne Betragtning. De 2 Fyr, man har negtet, ere Sireneanlægget ved Stevns Fyr og Fyranlægget paa Naalsø, og det er ikke Meningen med Forslaget absolut at modsætte sig disse Anlæg, men man mener, at de maa kunne opspættes, og Grunden til, at man har foreslået denne Opsættelse, er, at der mangler Oplysninger om deres Nødvendighed eller om Nødtigheden af den foreslåede Beliggenhed. Det Første gjælder Sireneanlægget ved Stevns, som, efter hvad der har foreligget Udvalget, maatte anses for det mindst paatrængende af alle de Fyr, der ere bragte i Forslag i Aar, og Fyranlægget paa Naalsø er jo, hvad Beliggenheden angaar, endnu et Stridsspørgsmaal efter de Meddelelser, vi have faaet fra forskjellige Sider. Derimod er det efter Udvalgets Mening af stor Vigtighed, at man gaar til en bedre Belysning af Hovedrouterne i vore Farvande, og da navnlig paa Vestkysten af Sjælland. Der er for at opnaa dette indledet Forhandlinger mellem den ærede Minister og Udvalget, og de have ført til den Erkendelse, vistnok paa begge Sider, at paa Vestkysten af Sjælland og ligeledes enkelte Steder paa Østkysten er der mørke Pletter i Farvandene, som det er den danske Stats Vigt at fjerne, og at det er af langt større Vigtighed at faae dem belyste for at fremme vor Handelsmarines Interesse, end at foretage de omtalte Anlæg, og det har da forekommet Flertallet at være mest paatrængende nu i de nærmeste Aar at tage fat paa disse Ting, og derimod udsætte de nævnte Anlæg, saalænge man ikke har fuldstændig klare og gode Grunde for deres Nødvendighed. Udvalgets Stilling er altsaa den, at Negtelsen af Sireneanlægget ved Stevns Fyr og Fyranlægget paa Naalsø, hvilket Sidste kun negtes af Flertallet, alene skal betragtes som en Udsættelse, og at det er ønskeligt og nødvendigt, at der med Kraft tages fat paa at belyse de vigtigste Handelsrouter, saaledes at

der paa disse ikke kan være Noget at klage over Belysningen eller nogen Mangel at paavise. — Paa § 26 findes der en Del Medsættelser, som væsentlig gaa ud paa at modsætte sig Bygningen af nye Fartøier, Regtelse af ekstraordinær Tillægsbevilling til 1,200,000 Kr., der ere foreslaaede paa § 23. Den ordinære Bygningskonto. Jeg skal ikke nu nærmere komme ind derpaa. Det har allerede været Ministeren bekendt, at dersom Ministeren maatte ønske at ombytte enkelte af de Poster, der ere nævnte i § 23, med disse her negtede Beløb paa § 26, vil saadan Noget kunne ske efter denne Forhandling, mellem 2den og 3die Behandling, hvis der stilles Vædringsforslag i saa Henseende. Det, der maatte er Hovedgrunden for Udvalget til at modsætte sig Nybygningerne her, er ogsaa den Maade, hvorpaa Ministeriet er gaaet frem, og som efter den Maade, hvorpaa Søværnsloven blev til i 1880, med det Forbehold, der da blev taget, ikke kan betragtes at være stemmende, jeg vil nok sige, med Tro og Love. De andre Regtelse ere væsentlig finantistelle, og der er selvfølgelig næppe Noget til Hinder for, at der kan finde Ombytninger Sted mellem 2den og 3die Behandling, ligesom der ogsaa med Hensyn til denne Konto paa § 26 gjælder det Samme, som der gjælder for Krigsministeriet, nemlig at det ikke er umuligt, at der kan finde Ombytninger Sted mellem Krigs- og Marineministeriet, hvis Saadant skulde ønskes, paa et senere Trin af Forhandlingerne. — Der er et Sted i Betænkningen, jeg blot skal nævne, det er en Bemærkning under Nr. 159 til § 26 vedrørende Marinens Skoler. Udvalget udtaler den Opfordring til Ministeren at paase, at Skolerne ikke faae en saa stærk Tilgang, at der, naar de paagældende Korps ere fuldtallige, bliver en overflødig Mængde af uddannede Mennesker, som i saa Tilfælde have spildt deres Tid og ikke kunne finde Ansættelse.

Scharling: Idet jeg forventer, at den høitærede Minister selv vil tage Ordet om Enkelthederne i det foreliggende Afsnit, særlig forsaavidt angaar § 26, skal jeg for denne Afdelings Vedkommende indskrænke mig til at udtale en Veflagelse over de meget vidtgaaende Medsættelser, som Flertallet har bragt i Forslag, og som Mindretallet ikke paa nogen Maade har anset det for svarligt at gaa med til. — Hvad angaar Vædringsforslagene til § 23, da skal jeg med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 147 bemærke, at Mindretallet ikke har kunnet dele Flertallets Mening om, at de paagældende Mænd af Søsrullen, saavel nu under